

• «من قبلاً هم این را گفته‌ام، تذکر داده‌ام، الان هم مجدداً عرض میکنم. واردات کالاهایی که در داخل به قدر کافی تولید میشود، بایستی به صورت یک مزاج شرعی و قانونی شناخته بشود؛ آنچه در داخل تولید میشود، از خارج وارد نشود.

اینکه ما نگاه کنیم ببینیم کالاهای مصرفی ما، از فوراگ گرفته تا پوشاک، تا وسایل منزل، تا کیف و کفش بعضی از بانوان، تا وسایل مدرسه و دفتر و قلم و امثال اینها از خارج بیاید، این مایه‌ی شرمندگی است! انسان امسّاس شرم میکند؛ هم در مقابل تولیدکننده‌ی داخلی امسّاس شرم میکند، هم در مقابل آن کسی که این جنس را از بیرون برای ما میفرستد»

• «بنده به مسائل معیشت مردم فیلی فکر میکنم، فیلی دغدغه‌مندم نسبت به مسئله‌ی معیشت مردم امّا هرچه فکر میکنم، هرچه با کارشناس‌ها و آدمهای وارد و مطلع مشورت میکنم، میبینم جز این راهی وجود ندارد که ما قاطعاً تکیه کنیم به مسائل داخلی. اینکه تجار خارجی بیایند و بروند و هیچ آبی هم از اینها گرم نشود - که تا حالا [هم] نشده - [چه فایده دارد؟] الان محدود یکسال است مذاجم می‌آیند و میروند؛ کاری هم نکرده‌اند.

اگر هم بخواهند کاری کنند، تصرّف بازار ایران است که درست به ضرر ما است. فایده‌ی آمد و رفت این هیئت‌ها باید سرمایه‌گذاری باشد، باید ایجاد تولید باشد، باید در جاهایی که امتیاج داریم به فناوری جدید، [آوردن] فناوری جدید باشد؛ اینها باید باشد؛ اینها نیست یا کم است. این چیزها را بایستی مسئولین محترم رعایت کنند، دنبال کنند. اینکه ما گفتیم اقدام و عمل، البتّه مالا مشغولند، باید ان شاء الله نتیجه‌ی کار محسوس بشود، ملموس بشود که مردم مس کنند، لمس کنند؛ راه این است»

• یک مسئله‌ی دیگری که فیلی مهم است و من این را هم باز با تعدادی از وزرای ذی ربط - چه وزرای کشاورزی، چه وزرای صنعتی و چه بعضی از مسئولین دیگر دولتی - مکرّر در گذشته درمیان گذاشته‌ام، [این است که] گاهی اوقات یک جنسی در داخل میتواند تولید بشود، [امّا] بعضی‌ها که از واردات آن جنس سودهای کلانی میبرند می‌آیند جلوی این تولید داخلی را میگیرند؛ اگر شد با رشوه - آقا، این کارخانه را تعطیل کن یا نساز و این پول را بگیر - اگر زیر بار نرفت، با تهدید، با جنایت. من نمیخواهم مالا اسم کالاها را بیاورم؛ کالاهایی را می‌شناسیم که توان داخلی تولید در آنها هست امّا وارد میشود به خاطر اینکه یک عده‌ای از واردات منتفعند و نمیگذارند در داخل تولید بشود. یک نفر آدم مبتکر می‌آید، سرمایه‌ای هم دارد، فلان جنسی را که بسیار مصرفش در کشور زیاد است میخواهد تولید کند؛

میروند میگویند آقا! این را شما تولید نکن! ده میلیارد یا سی میلیارد بگیر تولید نکن؛ یا آن طرف زیر بار میروند و فودش را رامت میکنند، یا اگر زیر بار نرفت، به او فشار می‌آورند و انواع و اقسام مشکلات را برایش درست میکنند، موانع قانونی سر راهش سبز میکنند، یا بالاخره در نهایت جنایت میکنند، به او ضربه میزنند و طرف را پشیمان میکنند. اینها چیزهای مهمی است، اینها چیزهای امنیتی است، اینها چیزهای ساده‌ای نیست، با این چیزها نمیشود ساده برفورد کرد. قاپاق این‌جوری است؛ سمّ تولید داخلی، قاپاق است.

• محصولات داخلی را مردم مصرف کنند؛ نروند دنبال این نشانه‌ها. مالا مُد شده است بگویند «برند» است، برند فلان؛ برند چیست! بروید سراغ مصرف تولیدات داخلی. آن چیزهایی که مشابه داخلی دارد، متعصّبانه و با تعصّب تمام، ملت ایران، خارجی آن را مصرف نکنند. این را من فقط برای یک عده‌ی خاص نمیگویم؛ فب بله، وقتی ما میگوییم، یک عده متدینین فوراً گوش میکنند مرف را، پیغام هم میدهند فلان چیز راکه خارجی است بفریم؟ فلان چیز را نفریم؟ من فقط برای متدینین و افرادی که برای مرف ما ممیت شرعی قائلند، این را نمیگویم؛ من این مرف را برای هرکسی میگویم که به ایران علاقه‌مند است، به آینده‌ی کشور علاقه‌مند است، به فکر بچه‌های فودش است که بنا است فردا در این کشور زندگی کنند

حمایت از کالای ایرانی ۱

گزیده بیانات رهبري پیرامون حمایت از تولید داخلی

جهت دسترسی به منابع مطلب به واحد فرهنگی مراجعه فرمایید

واحد فرهنگی
بیمارستان خاتم الانبیا (ص)

میزنند، برمیگردانند! اگر همین جا بفروشند، ممکن است فریدار ایرانی رغبت نکند؛ اما چون مارک فرانسوی دارد، فریدار ایرانی همان لباس را، همان کت و شلوار را، همان دوفت را انتخاب میکند؛ این غلط است. تولید داخلی مهم است. ببینید کارگر ایرانی چه تولید کرده است، سرمایه‌دار ایرانی چه سرمایه‌گذاری کرده است. در زمینه مصرف، عمده‌ی کار دست مردم است؛ که این بخشی از اصلاح الگوی مصرف است که من دو سال قبل اینجا به ملت ایران عرض کردم، و بخشی از جهاد اقتصادی است که سال گذشته عرض کردم. تولید ملی مهم است؛ این را باید هدف قرار بدهند

• قسمت عمده‌ای از تولیدات کشور، مصرف کننده‌اش دستگاه‌های دولتی ما هستند. دستگاه‌های دولتی بایستی جزء و عزم داشته باشند بر این که جز تولیدات داخلی - در آن مواردی که تولید داخلی وجود دارد - هیچ چیز دیگر مصرف نکنند. یعنی واقعاً در محصولات که مشابه داخلی دارد، مطلقاً ممنوع بشوند که از خارج چیزی وارد نکنند.

• بیانات سالهای ۹۰ الی ۹۶

شما مصنوعات خارجی را که مصرف میکنید، در واقع کمک میکنید به اینکه حجم آن بنگاه خارجی، آن کارگر خارجی، آن سرمایه‌دار خارجی، مدام بیشتر بشود و تولید داخلی ضربه بخورد، شکست بخورد. این را به همه‌ی مردم، بخصوص آن کسانی که مصارف زیادی دارند [میگویم]؛ دولتی‌ها هم همین‌جور؛ دولتی‌ها هم در مصارف دولتی، در اشیاء مصرفی‌ای که در ساختمانها، در پیژهای گوناگون مصرف میکنند، متمماً ملاحظه کنند تولید داخلی را.

• شما وقتی کالای داخلی را مصرف میکنید، به کارگر ایرانی دارید کمک میکنید، اشتغال ایجاد میکنید، به سرمایه‌ی ایرانی هم دارید کمک میکنید، رشد و نمو ایجاد میکنید. این فرهنگ غلطی است - که متأسفانه در بخشهایی از ما ماکم است - که مصنوعات خارجی را مصرف کنیم؛ این به ضرر دنیای ماست، به ضرر پیشرفت ماست، به ضرر آینده‌ی ماست. همه مسئولیت دارند؛ دولت هم مسئولیت دارد، باید از تولید ملی حمایت کند، تولید ملی را تقویت کند.

شما باید کالای ایرانی بخواهید. این افتخار نیست؛ این تافخر غلطی است که ما مارکهای خارجی را در پوشاکمان، در وسائل منزلمان، در مبلمانمان، در امور روزمره‌مان، در فوراکیهایمان ترجیح بدهیم به مارکهای داخلی؛ در حالی که تولید داخلی در خیلی از موارد بسیار بهتر است. من شنیدم پوشاک داخلی را که در بعضی از شهرستانها تولید میشود، میبزند مارک خارجی